

יוסי קליין

סרן

יוסי נולד בירושלים ב-1951, בגיל שלוש עבר עם המשפחה לרמת-גן. למד בבית ספר עממי בנורה יהושע, וסיים את לימודי התיכון בגימנסיה ע"ש "כליך" ברמת חן.

יוסי היה כשרוני, סקרן, וחסר מנוחה. חיפש לעצמו תמיד עיסוקים נוספים מעבר ללימודים. אהב כימיה - ואף היתה לו מעבדה משלו, אסף בולים, אהב ספורט וצילום, קליעה למטרה, צייד ונגינה על פסנתר. בלימודים התעניין בעיקר במקצועות ריאליים. היה חברותי, חבר טוב, עליז, מוכן לעזור תמיד, ומאמין בעצמו ובאנשים. היה מפוזר ולא מסודר - בהופעתו, בהילוכו ובהתנהגותו. מאידך ידע להתרכז באותם דברים שעניינו אותו, היה בעל אמונה חזקה ואומץ לב טבעי מלידה - יתכן ואומץ לב מופרז. ידע לקבל את עובדות החיים, הטובות והקשות, בשלוות נפש, והיה מרדן מושבע כנגד תופעות, בעיקר חברתיות, שלא נראו לו - כולל תופעות שליליות, לדעתו, בצבא.

אחרי גמר לימודיו התיכוניים ערך סיור בן מספר חודשים באירופה וכשחזר התגייס, באוקטובר 69 - לשריון. את דרכו בצבא עשה מתוך התענינות רבה בחלק הטכני ההנדסי של החיל אך בעיקר מתוך רגש חובה לאומית.

מבחינת טבעו ואופיו - לא היה איש צבא. בצבא נקלע לחברת אנשים שמבחינה מסוימת לא פגשם מקודם - והם בני הקיבוצים - יש להניח שמתוך תכונות האופי שלו (חברותיות, גילוי לב, רגש חובה ואחריות, ודבקות בנושא) - חיפשו דוקא אלה את חברתו, יותר משהוא חיפש את חברתם. ואמנם, נרקמו בינו לבינם יחסי חברות עמוקים.

את מסלול הקורסים בצבא עשה בקלות וללא קושי. במלחמת ההתשה, היה בקו כאיש צוות במשך חודשים ארוכים, כקלעי טוב, וכאיש טכני טוב, והצטיין כתותחן. בגמר קורס הקצינים, הוצב כ-מ"מ בגדוד סדיר בסיני, וסיים את שירותו הצבאי בתפקיד סמ"פ.

במשך כל שירותו בצבא, פרט לקורסים, היה תמיד בתפקידי שדה קרביים. עם גמר השירות בצבא, בחר כדרך עסוק בחיים להיות מהנדס לעבודות ציבוריות. בקיץ 73 ניגש לבחינות ב"טכניון" בחיפה, ואמנם התקבל כסטודנט בפקולטה להנדסה אזרחית. המלחמה תפסה אותו כשהוא עסוק בסידורים האחרונים לקראת לימודיו.